

verende Moment, der maa tages med, og det er meget rigtigt. Det ærede Medlem fra 2den Kreds sagde, at den Omstændighed, at der er flere i Følge, karakteriserer de egentlige Bøllebedrifter, og det er ogsaa rigtigt. Naar man altsaa samlede de karakteristiske Momenter, kunde man maaske komme til en fornuftig Lovgivning, der var rettet imod Bøllebæsenet: men at indskrænke det hele til den enkelte graverende Omstændighed med den „rimelige Anledning“, tror jeg, er en Grundfejl ved Lovudkastet.

Spørgsmaal: Jeg er enig med det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (B. G. C. Jensen) i, at der maa være Straf og endog saa en haard Straf for ved Vold eller Trussel om Vold at tvinge nogen til at gøre noget eller undlade noget, og hvis man er i Stand til at paavise, at § 210 i Straffeloven ikke er tilstrækkelig i saa Henseende, skulde jeg heller ikke have noget imod at foretage en Forandring deri; men for mig staar det ganske vist saaledes, at denne Paragraf er tilstrækkelig til at forhindre den Slags Forbrydelser, som den tilsigter at straffe. — Grunden til, at jeg tog Ordet, er egentlig den, at det ærede Medlem samtidig udtalte en Sigtelse eller en Infimation, idet han insinuerede, at ved en saadan Tvang, som den af ham omtalte, udgik der Parole fra Vedelsen eller et eller andet Sted, som havde med Vedelsen af saadanne Anliggender at gøre. Mod denne Infimation mener jeg, jeg bør nedlægge en Indsigelse eller i hvert Fald kræve, at det ærede Medlem, naar han vil udslunge en saadan Infimation, giver den en bestemt Adresse, saaledes at man er i Stand til at faa undersøgt, om den er berettiget eller ikke. Jeg har personlig med adskillige Sager af den Art at gøre, og jeg skal her gøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at fra de Folks Side, som have med Vedelsen af Striker at gøre, advaars der altid paa det stærkeste imod, at nogen af de strikende indlader sig paa den Slags Foretagender. Naar det desuagtet undertiden kan ske og er sket og er blevet straffet, saa er det noget, der maa skrives paa vedkommende Person's egen Regning, der er ikke udgaaet nogen som helst Parole i den Retning fra noget Sted, i hvert Fald maa jeg kræve af det ærede Medlem, naar han udslunger saadanne Sigtelser, at han da giver dem en bestemt Adresse, saaledes at man bliver i Stand til at faa Sagen undersøgt. Naar den højtærede Justitsminister mente, at han kunde ønske en saadan Forandring i denne Paragraf, vil jeg tillade mig at gøre opmærksom

paa, at hvis man foretager en saadan Forandring deri, vil man komme til at ramme adskillige Steder, hvor det højtærede Justitsminister maaske ikke ønsker eller tilsigter at ramme. Det vil i saa Henseende ikke alene gaa ud over Arbejderne, som f. Eks. have besluttet ikke at arbejde sammen med en Mand, som har forbrudt sig mod Kammeratskabet, men det vilde ogsaa i høj Grad komme til at gaa ud over Arbejdsgiverne baade i Forhold til Arbejderne og i Forholdet indbyrdes; thi det er jo lige saa godt Tvang, naar en Arbejdsgiver kommer til Arbejderne og ved Trussel om at stade dem økonomisk forlanger dette eller hint af dem, eller naar Arbejdsgiverne søge at stade hinanden økonomisk, naar de ikke ville holde Trop i Kampen mod Arbejderne. Jeg tror derfor, at en Forandring af Straffeloven i denne Henseende, som den højtærede Minister omtalte, vilde faa en Rækkevidde, som han ikke selv vilde synes om, og jeg tror ikke, det er heldigt at komme ind derpaa.

Jeg skal endnu gøre en kort Bemærkning. Med Hensyn til de Tal, jeg anførte før, da er der sagt fra forskellige Sider, at de ikke behøje Spørgsmaalet rigtigt. Jeg maa i saa Henseende bemærke, at jeg selv har sagt, at der er Mangler ved dem, og at jeg ikke selv anser dem for at være tilstrækkelig fyldestgørende til at faste Bys over det foreliggende Spørgsmaal; men det, jeg mener de behøje, det er dette, at naar der faktisk i Løbet af en Række af Aar kan paavises en stærk Nedgang i de Forbrydelser, som her er Tale om, saa selv om der er andre Forbrydelser, som maaske ikke ere komne med i disse Tal, tror jeg dog, at det peger i Retning af, at saadanne Lovbestemmelser, som den højtærede Minister ønsker gennemførte, ikke i Øjeblikket kunne siges at være strengt nødvendige; men jeg har desuagtet ikke bygget saa stærkt paa dem, men hvis jeg kan blive overbevist om, at Straffebestemmelser over for Bøller ere nødvendige og kunne være tjenlige til Bestyttelse af Samfundet, skal jeg være villig til at gaa med dertil; men jeg kan ikke overbevise mig om, at det er nødvendigt i Øjeblikket.

Justitsministeren (Rump): Alt, hvad der vedrører § 210, skal jeg lade ligge. — I Anledning af de sidste Bemærkninger af det ærede Medlem, der nu talte, skal jeg sige, at selv om hans Tal — jeg hørte dem ikke saa nøje — maatte vise, at der i nogle Aar har været Nedgang paa de Forfølsers Omraade, der kunne medføre kriminelt Sagsanlæg for Overtrædelse af Straffelovens 18de Kapitel, viser det aldeles intet som